

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 2. dubna 2025
č. j. MSP-580/2023-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 4
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněná právnická osoba XY, a. s. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 15/2023

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve **prospěch** obviněné právnické osoby XY, a. s.,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 6 T 15/2023, pravomocnému ve výroku o vině a trestu dne 26. 4. 2023.

Napadené rozhodnutí

1. Zmíněným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 6 T 15/2023 (dále též jen „*rozsudek sp. zn. 6 T 15/2023*“) byl obviněný Ing. J. K., uznán vinným

pokračujícím zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Současně byla tímto rozsudkem uznána vinnou obviněná právnická osoba XY, a. s., rovněž pokračujícím zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu, a to za užití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále též jen „t. o. p. o.“). Za shora specifikovaný trestný čin byl obviněný Ing. J. K. odsouzen k trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu na osmnáct měsíců a k peněžitému trestu v celkové výši 100 000 Kč. Obviněná XY, a. s., byla za výše uvedený trestný čin odsouzena podle § 15 odst. 1 písm. c) a § 18 odst. 1, 2 t. o. p. o. k peněžitému trestu v celkové výši 500 000 Kč.

2. **Obviněná XY, a. s., se výše specifikovaných trestných činů měla dopustit jednáním popsaným ve výroku o vině rozsudku sp. zn. 6 T 15/2023 tak, že (mírně zkráceno):**

„od května 2008 registrovaná jako plátce daně z přidané hodnoty v průběhu kalendářního roku 2018 se čtvrtletním zdaňovacím obdobím,

prostřednictvím svého předsedy představenstva obviněného Ing. J. K. jednajícího v přímém úmyslu protiprávně ve značném rozsahu snížit vlastní daňovou povinnost obviněné XY, a. s. na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prvního a druhého čtvrtletí roku 2018 a současně jednajícího v přímém úmyslu docílit neoprávněné výplaty nadměrného odpočtu daně většího rozsahu ve druhém čtvrtletí roku 2018 a tím se prostřednictvím společnosti neoprávněně obohatit, jehož jednání je společnosti podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) t. o. p. o. plně přičitatelné, neboť k němu došlo v zájmu XY, a. s., i v rámci její činnosti,

a prostřednictvím nezaviněně jednající zmocněnkyně obviněné XY, a. s., daňové poradkyně Ing. E. V. podala dálkovým způsobem za užití informačního systému datových schránek u finančního úřadu pro hlavní město Prahu,

- dne 23. 2. 2018 kontrolní hlášení za období ledna 2018, v jehož oddílu B.2 bylo vykázáno přijetí zdanitelného plnění od dodavatele společnosti XY, s. r. o., (dále jen „společnost XY, s. r. o.“) faktury ze dne 31. 1. 2018, v celkové hodnotě 6 050 000 Kč, z níž částka ve výši 1 050 000 Kč představovala daň z přidané hodnoty,

- dne 25. 4 2018 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prvního čtvrtletí roku 2018, v němž na řádku číslo 40 byla uvedena celková hodnota přijatých zdanitelných plnění od plátců daně s nárokem na odpočet v základní sazbě v základu daně ve výši 8 441 065 Kč a tomu odpovídající odpočet daně ve výši 1 772 626 Kč a na řádku číslo 46 byla uvedena celková výše odpočtu daně ve výši 2 309 173 Kč, čímž neoprávněně nechal navýšit odpočet daně o částku ve výši 1 050 000 Kč a namísto vlastní daňové povinnosti ve správné výši 3 815 060 Kč byla vykázána na řádku číslo 64 daňového přiznání vlastní daň pouze ve výši 2 765 060 Kč,

- dne 25. 5. 2018 kontrolní hlášení za období dubna 2018, v jehož oddílu B.2 bylo vykázáno přijetí zdanitelného plnění od dodavatele XY, s. r. o., číslo faktury X, ze dne 24. 4. 2018 v celkové hodnotě 1 815 000 Kč, z níž částka ve výši 315 000 Kč představovala daň z přidané hodnoty,

- a dne 25. 7. 2018 přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období druhého čtvrtletí roku 2018, v němž na řádku číslo 40 byla uvedena celková hodnota přijatých zdanitelných plnění od plátců daně s nárokem na odpočet v základní sazbě v základu daně ve výši 1 811 824 Kč a tomu odpovídající odpočet daně ve výši 380 484 Kč a na řádku číslo 46 byla uvedena celková výše odpočtu daně ve výši 380 889 Kč, čímž protiprávně nechal navýšit odpočet daně o částku ve výši 315 000 Kč a namísto vlastní daňové povinnosti ve správné výši 84 705 Kč byl vykázán na řádku číslo 65 daňového přiznání neoprávněně nárok na výplatu nadměrného odpočtu daně ve výši 230 295 Kč,

a když byla správce daně opakovaně vyzvána k prokázání uskutečnění zdanitelného plnění od dodavatele společnosti XY, s. r. o., z dubna 2018, konkrétně pak nejprve neformálně v průběhu června 2018, dále výzvou k odstranění pochybností ze dne 22. 8. 2018 a také výzvou k prokázání skutečností ze dne 30. 11. 2018,

blíže nezjištěným způsobem si v průběhu roku 2018 opatřila podvrhy obchodních listin (faktur, smlouvy a pokladních dokladů, zdánlivě vystavených obchodní společností XY, s. r. o.) na jejichž základě byly vytvořeny přehledy a výstupy z účetní evidence, které měly dokládat přijetí těchto zdanitelných plnění obviněnou XY, a. s., a z nich plynoucí nárok společnosti na odpočet daně, respektive na výplatu nadměrného odpočtu daně a část z těchto dokladů vztahujících se ke zdaňovacímu období dubna 2018 nechala předložit správci daně s opakovaným tvrzením, že k přijetí zdanitelných plnění od domnělého obchodního partnera společnosti XY, s. r. o., v dubnu 2018 došlo, aby tím rozptýlila pochybnosti pojaté pracovníky správce daně, kdy konkrétně:

- jako přílohu emailové zprávy ze dne 29. 6. 2018 zaslala mimo jiné fakturu číslo X a sedm příjmových pokladních dokladů vystavených údajně společností XY, s. r. o., a dále akceptační protokol č. 2,

- jako přílohu písemného podání ze dne 14. 9. 2018 zaslala objednávku z 23. 3. 2018, kartu dlouhodobého majetku a dva zápisy z jednání datované dny 26. 3. 2018 a 12. 4. 2018,

- a na přijetí inkriminovaného zdanitelného plnění zakládajícího nárok na výplatu nadměrného odpočtu daně trvala i v písemném podání ze dne 17. 12. 2018,

přestože ve skutečnosti k žádnému pořízení zboží či služeb obviněnou XY, a. s., od společnosti XY, s. r. o., v žádném ze zdaňovacích období roku 2018 nedošlo, jednalo se o zdanitelná plnění zcela fiktivní, ani nedošlo k přiznání daně společností XY, s. r. o., či k úhradě daňových povinností touto společností odpovídající předmětným zdanitelným plněním,

kdy správce daně nárok na výplatu nadměrného odpočtu daně ve výši 230 295 Kč za zdaňovací období druhého čtvrtletí 2018 neuznal a namísto toho vydal platební výměr na částku 84 705 Kč, již obviněná dne 11. 2. 2019 dodatečně uhradila,

čímž došlo v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 písm. a) a § 105 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, k neoprávněnému snížení vlastní daňové povinnosti obviněné XY, a. s., na dani z přidané hodnoty ve zdaňovacích období prvního a druhého čtvrtletí 2018 o celkovou částku ve výši 1 365 000 Kč a současně k pokusu protiprávně vylákat výplatu nadměrného odpočtu daně ve výši **230 295 Kč**, k čemuž však v důsledku aktivity správce daně nedošlo, přičemž obviněná zkrácenou daň alespoň částečně ve výši 84 705 Kč uhradila“.

3. Rozsudek sp. zn. 6 T 15/2023 byl podle § 129 odst. 2 trestního řádu vyhotoven jako zjednodušený a neobsahuje odůvodnění, neboť se státní zástupce a oba obvinění po jeho vyhlášení vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a oba obvinění zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Právní posouzení

4. Mám za to, že rozsudkem sp. zn. 6 T 15/2023, jímž byla schválena dohoda o vině a trestu, byl velmi závažným způsobem v neprospěch obviněné XY, a. s., porušen zákon ve výroku o vině, a to v ustanovení § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) t. o. p. o., § 120 odst. 4 a § 314r odst. 4 trestního řádu. K dohodě o vině a trestu je třeba uvést, že tato byla, podle protokolu o hlavním líčení (vizte č. 1. 566 trestního spisu) rozsudkem soudu schválena, nicméně v písemném vyhotovení rozsudku je obsažen jen odsuzující výrok, aniž by bylo v návěti rozsudku uvedeno, že soud schvaluje dohodu o vině trestu. Samotný rozsudek tak nespĺňuje zákonné náležitosti, avšak jsem toho názoru, že dohoda o vině a trestu, kterou obviněná právnická osoba uzavřela se státním zástupcem, byla soudem schválena, jak to vyplývá z jeho vyhlášení v hlavním líčení, zachyceném v protokolu o jeho konání dne 26. 4. 2023, a na zjištěné pochybení blíže poukazují v textu níže pod bodem č. 19. Zároveň zastávám názor, že stížnost pro porušení zákona proti označenému rozsudku podat lze. Nejvyšší soud totiž opakovaně shledal přípustnou stížnost pro porušení zákona proti rozsudku, jímž byla schválena dohoda o vině a trestu (například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2023, sp. zn. 8 Tz 28/2023).

Relevantní právní úprava

5. Podle **§ 8 odst. 1 písm. a) až d), odst. 2 písm. a), b) t. o. p. o.** platí, že: „Trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak **a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu**, anebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat, **b) osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a), c) ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby, nebo d) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (dále jen „zaměstnanec“)** při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c), **jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2 (odstavec 1)**. Právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán **a) jednáním orgánů právnické osoby** nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), nebo **b) zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d)** na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) anebo proto, že orgány právnické osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu (odstavec 2).“
6. V **§ 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku** se uvádí: „Kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti,

pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti (**odstavec 1**). Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán **a)** spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nejméně se dvěma osobami, **b)** poruší-li k usnadnění takového činu úřední uzávěru, nebo **c) spáchá-li takový čin ve značném rozsahu (odstavec 2).**“

7. Ustanovení **§ 120 odst. 4 trestního řádu** určuje: „Schvaluje-li soud dohodu o vině a trestu, je součástí rozsudku také výrok o schválení dohody o vině a trestu.“
8. Podle **§ 314r odst. 4 trestního řádu** soud dohodu o vině a trestu schválí odsuzujícím rozsudkem, ve kterém uvede výrok o schválení dohody o vině a trestu a výrok o vině a trestu, případně ochranném opatření, v souladu s dohodou o vině a trestu. Výrok o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení soud uvede v souladu s dohodou o vině a trestu, se kterou poškozený souhlasí, nebo s dohodou o vině a trestu, v níž dohodnutý rozsah a způsob náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení odpovídá řádně uplatněnému nároku poškozeného (§ 43 odst. 3); jinak soud postupuje podle § 228, pokud je skutkový stav spolehlivě prokázán opatřenými důkazy, popřípadě podle § 229.

Posouzení předmětné věci

9. Touto stížností pro porušení zákona napadený rozsudek sp. zn. 6 T 15/2023 z výše popsaných zákonných východisek vybočuje. V důsledku toho považují vydané rozhodnutí za nezákonné. Aktuálně již výrok o vině a trestu nelze napadnout žádným řádným opravným prostředkem, avšak z opatřených důkazů vyplývají minimálně důvodné pochybnosti o vině právnické osoby v tom rozsahu, v jakém byla vyslovena.
10. Návětí § 8 odst. 1 t. o. p. o. stanoví základní předpoklady pro přičtení některého trestného činu uvedeného v § 7 t. o. p. o. právnické osobě, a to, že takový protiprávní čin byl spáchán některou z osob uvedených v § 8 odst. 1 t. o. p. o. v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, způsobem popsaným v § 8 odst. 2 t. o. p. o. Jde v podstatě o korektiv, jenž má zabránit tomu, aby byla právnická osoba volána k odpovědnosti za excesy osob uvedených v § 8 odst. 1 a) až d) t. o. p. o., jež nemají žádnou požadovanou souvislost s právnickou osobou. Vymezení těchto znaků je v zákoně o trestní odpovědnosti právnických osob dostatečně široké natolik, aby umožňovalo postih právnické osoby bez rozšiřujícího výkladu. Pro úplnost je namístě zdůraznit, že pro vyvození trestní odpovědnosti právnické osoby postačí naplnění i jen jednoho z požadovaných vztahů právnické osoby k jednání některé z uvedených osob, tedy v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, neboť tyto jsou zde uvedeny alternativně.
11. Ovšem vzhledem k tomu, že všechny shora uvedené korektivní znaky jsou stanoveny k vyloučení excesů jednajících osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a) až d) t. o. p. o., je nezbytné je vykládat spíše restriktivně (srovnejte usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2015, sp. zn. 8 Tdo 627/2015, publikované pod č. 23/2016 Sb. rozh. tr.), a to s přihlédnutím ke smyslu a účelu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Lze si totiž představit situace, kdy jednající osoba spáchá protiprávní čin sice fakticky jménem právnické osoby nebo v rámci její činnosti, ale takový čin bude spáchán na úkor této právnické osoby, přičemž dokonce může odpovídat i za škodu, tudíž bude zároveň poškozenou osobou. V takovém případě jistě není

smyslem zákona, aby byla vůči právnické osobě uplatňována trestní odpovědnost, a to přesto, že jinak jistě platí obecný princip, že právnická osoba odpovídá za volbu osob oprávněných za ni jednat, jakož i osob, které působí v řídicích a kontrolních orgánech. Při posuzování excesů jednajících osob je žádoucí uplatnit zásadu, že pokud byl čin v zásadě spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor, nelze dovodit trestní odpovědnost takto poškozené právnické osoby a bude uplatněna pouze trestní odpovědnost osoby jednající (vizte Šámal, P., Dědič, J. a kol. Trestní odpovědnost právnických osob, Komentář, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 190 až 191.).

12. V běžných případech daňových trestných činů bude sice zpravidla jednoduché dovodit, že k přičitatelnému jednání osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a) až d) t. o. p. o. došlo v rámci činnosti právnické osoby, eventuálně v jejím zájmu, **v tomto případě ovšem mohou konkrétní okolnosti činu nasvědčovat skutečnosti, že protiprávní čin popsany v odsuzujícím rozsudku měl pouze zakrýt jiné jednání proti zájmu právnické osoby v ryze individuálním zájmu osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) t. o. p. o., v tomto případě jednatele obviněné XY, a. s., obviněného Ing. J. K.**
13. Podle tvrzení jednatele obviněného XY, a. s., obviněného Ing. J. K. [vizte mimo jiné trestní oznámení finančního úřadu na **č. I. 50** trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 (dále bude v závorkách uváděno jen číslo listu tohoto trestního spisu) a jeho přílohy, zejména vyjádření daňového subjektu na **č. I. 100**] uzavřela obviněná XY, a. s., dne 1. 1. 2018 rámcovou smlouvu č. X se společností XY, s. r. o., jejímž předmětem bylo poskytování odborných služeb v oblasti programátorských, analytických a s tím souvisejících organizačních prací. Na základě této smlouvy byla vystavena společností XY, s. r. o., faktura č. X na částku 1 815 000 Kč, kterou bylo fakturováno (cit.): „*Fakturujeme Vám úpravy Q-Integra Shaved, Q-Integra Directory a Q ntegra Redacting.*“ Tato faktura byla uhrazena v sedmi hotovostních platbách v částkách od 250 000 Kč do 265 000 Kč, tedy v částkách téměř dosahujících limitu pro denní platby v hotovosti. Tuto skutečnost deklaruje jednatel obviněné XY, a. s., příjmovými doklady č. Y v rozmezí od 24. 4. 2018 do 3. 5. 2018. K této okolnosti vypovídali jak **obviněný Ing. J. K. (č. I. 36)**, tak zaměstnankyně obviněné XY, a. s., **K. P. (č. I. 338)**. Jednatel společnosti XY, s. r. o., **J. K.** [zřejmě tzv. bílý kuň (pozn. ministra)] k věci odmítl vypovídat (**č. I. 312**). Jmenovaná zaměstnankyně, jíž byly předloženy kromě výše uvedených dokumentů také akceptační protokol č. 2, objednávka ze dne 23. 3. 2018, zápisy z jednání ze dne 12. 4. 2018 a 26. 3. 2018, k těmto dokumentům uvedla, že veškeré doklady zná, že je vyhotovovala podle instrukcí obviněného Ing. J. K., eventuálně je evidovala. Dále sdělila, že objednávka jako taková byla málo specifikována a sama byla překvapena formou vyplacení v hotovosti, ale podle obviněného Ing. J. K. šlo o dohodu s dodavatelem. Výpovědi obviněného Ing. J. K. k realizovaným platbám jsou značně nekonzistentní. Správci daně ve vyjádřeních tvrdil, že platby předával J. K. Ovšem v podání vysvětlení policejnímu orgánu ze dne 9. 10. 2019 sdělil, že platby předával programátorům společnosti XY, s. r. o.
14. **V rámci vyšetřování byly vyžádány bankovní výpisy z účtů obou společností. V odstavci č. 22 obžaloby (č. I. 507) je státní zástupce shrnul takto (mírně upraveno):** „*Ze zprávy Raiffeisenbank, a. s., vyplývá [č. I. 242 (CD), 249 až 251 a 255 až 257], že pro společnost XY, s. r. o., vedla v období od září 2016 do 27. 6. 2018 bankovní účet č. X, k němuž měl dispoziční oprávnění výlučně D. W. [dřívější jednatel a prokurista společnosti XY, s. r. o., (poznámka ministra)]. Na tomto účtu jsou v období ledna 2018 kreditní platby z účtů společností XY, s. r. o., a XY, s. r. o., které jsou obratem vybírány v hotovosti. Na účtu není žádná platba od*

obviněné XY, a. s. Počínaje měsícem únorem 2018 jsou zůstatky na účtu exekučně blokovány správcem daně, což vedlo k zastavení přílivu dalších kreditních plateb na tento účet. Ve vztahu k obviněné XY, a. s., evidovala banka bankovní účet číslo Y (zcela bez obrátu) a multiměnový bankovní účet č. X, k němuž měli dispoziční oprávnění obviněný Ing. J. K., Ing. S. K., Ph.D., a v omezené míře K. P. Na posléze uvedeném bankovním účtu byly prováděny platby související s normálním obchodním stykem obviněné XY, a. s. Větší transakce v řádech statisíců korun byly realizovány takřka výlučně pouze s dceřinou společností XY, spol. s r. o. Největší kreditní platby pocházely v roce 2017 z účtu Generálního finančního ředitelství ČR, například dne 22. 12. 2017 přijatá kreditní platba ve výši 181 500 Kč s poznámkou „Úpravy SW-Aktualizace a úpravy elektronických procesů“. V lednu 2018 bylo z účtu obviněné XY, a. s., vybráno v hotovosti celkem 690 000 Kč, v únoru 2018 celkem 85 000 Kč, v březnu 2018 celkem 5 290 000 Kč (za zmínku stojí zejména výběr 5 000 000 Kč realizovaný dne 19. 3. 2018) a v dubnu 2018 pouze 40 000 Kč.“

15. Státní zástupce pak dále v odstavci 32. obžaloby uvádí (mírně upraveno): „**Předmětné plnění údajně poskytnuté společnosti XY, s. r. o., vykazuje všechny znaky, jež jsou naprosto typické pro tzv. fiktivní zdanitelná plnění předstíraná v rámci podvodů s DPH při uplatňování neoprávněných odpočtů z přijatých zdanitelných plnění.** Společnost XY, s. r. o., byla v předmětné době zcela prázdnou schránkou, entitou bez majetkového i personálního substrátu, v podstatě „nekontaktní“ pro orgány veřejné moci, nepodávající daňová přiznání a kontrolní hlášení, respektive daňová tvrzení sice podávající ale nehradící své daňové povinnosti či vykazující DPH na vstupu v oddílu B.3; subjektem, jehož statutárním orgánem je osoba v postavení tzv. „bilého koně“, nemajetná, exekucemi stížená osoba slabého sociálního postavení, bez stálého bydliště, formálně přihlášená v sídle ohlašovny, evidovaná ve vícero obchodních korporacích toliko účelově, bez zájmu o výkon podnikání.“
16. Domněnku, že se jedná o fiktivní příjmové pokladní doklady, podporuje i vysvětlení podané D. W. ze dne 26. 8. 2020 (vizte č. I. 331). V rámci něj mu byly předloženy rámcová smlouva, akceptační protokol č. 2, objednávka ze dne 23. 3. 2018 a čtyři příjmové doklady z období od 24. 4. 2018 do 3. 5. 2018. Na dotaz, zda jde o jeho podpis, uvedl, že nikoli, a že i razítko společnosti vypadalo jinak. Razítka byla očíslována č. 1 a č. 2 a obě předal J. K. Na těch, jež mu byla předložena, byl i jiný font písma a název společnosti byl napsán malými písmeny, což by on neudělal. Vzneseł podezření, že ani podpisy na dokumentech nejsou J. K. (toto tvrzení se týkalo smlouvy, akceptačního protokolu a objednávky). Na závěr uvedl, že mu přijde nelogické, aby si J. K. nechával dělat nová razítka, když mu dvě osobně předával.
17. **Shromážděné důkazy a výše uvedená tvrzení svědčí tomu, že finanční prostředky, které byly vůči správci daně deklarovány jako užití k platbě společnosti XY, s. r. o., byly skutečně z obviněné XY, a. s., odčerpány. Tvrdí-li státní zástupce, že ke zdanitelnému plnění společnosti XY, s. r. o., vůbec nedošlo, pak obviněný Ing. J. K. bezdůvodně odčerpá hotovostním výběrem a s tím souvisejícími účetně zaevidovanými transakcemi na vrub právnické osoby z jejího majetku částku ve výši jednotek milionů korun. Pro absenci jakékoliv zjištěné skutečnosti rozhodně nelze tuto transakci interpretovat tak, že by byla učiněna ve prospěch právnické osoby. Daňový trestný čin se tak jeví jako jakýsi „vedlejší“ produkt protiprávního jednání statutárního orgánu vůči majetku právnické osoby.** Obvodní soud nezahrnul skutkové zjištění co do výběru hotovosti obviněným Ing. J. K. ve výši více než 5 000 000 Kč z účtu obviněné XY, a.s., do skutkové věty výroku o vině zjevně z toho důvodu, že toto skutkové zjištění a skutkový závěr z něj vyplývající nepovažoval za

významný pro právní posouzení jednání obviněné XY, a. s. Za těchto okolností se pochybení obviněné XY, a. s. jeví převážně jako vada v právním posouzení jednání obviněné XY, a. s.

18. Uvedené souvislosti brání přičtení daňového trestného činu právnické osobě, ačkoli by zde byly splněny podmínky uvedené v § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) t. o. p. o., neboť šlo o krytí jednání spáchaného na úkor právnické osoby čistě v zájmu jejího statutárního orgánu, jak to dokládají skutkové okolnosti vyplývající z opatřených důkazních prostředků v rámci přípravného řízení. Za této situace jednání obviněné právnické osoby nenaplnňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokračujícího zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 7 t. o. p. o., v důsledku čehož tak ani neměla být postavena před soud, když skutkový základ, který neopodstatňuje hodnocení skutku u právnické osoby jako trestný čin, byl stabilizován v rámci jeho vyšetřování. Podle mého názoru má tato problematika i významný judikatorní potenciál v souvislosti s projednáním věci, která se týká deliktního jednání právnické osoby.
19. Výše avizovaná **vada**, která byla po přezkoumání věci zjištěna, se týká samotného odsuzujícího rozsudku. Z protokolu o hlavním líčení, jež se konalo 26. 4. 2023, vyplývá, že v rámci postupu podle § 206b trestního řádu státní zástupce a oba obžalovaní přistoupili ke sjednání dohody o vině a trestu, kterou soud schválil postupem podle § 314r odst. 4 trestního řádu. Této skutečnosti ale neodpovídá samotný rozsudek, v němž absentují náležitosti ve smyslu § 120 odst. 4 trestního řádu ve spojení s § 314r odst. 4 trestního řádu, neboť součástí rozsudku není výrok o schválení dohody o vině a trestu. Tento požadavek přitom zákonodárce vznáší proto, aby bylo z rozsudku zřejmé, že bylo rozhodnuto v řízení o dohodě o vině a trestu [ŘÍHA, Jiří. § 314r (Rozhodnutí o neschválení a o schválení dohody o vině a trestu). In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3687.].
20. Pro situaci, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

21. S ohledem na výše uvedené **navrhuji**, aby Nejvyšší soud:
  - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu **vyslovil**, že pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 6 T 15/2023, byl v neprospěch obviněné XY, a. s., porušen zákon v ustanoveních § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) t. o. p. o., § 120 odst. 4 a § 314r odst. 4 trestního řádu,
  - 2) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 6 T 15/2023, **zrušil**, a to v části týkající se obviněné XY, a. s., jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu,
  - 3) v souladu s ustanovením § 271 odst. 1 trestního řádu buď ve věci **hned sám rozhodl**, **nebo** podle § 270 odst. 1 trestního řádu Obvodnímu soudu pro Prahu 2 **přikázal**, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

